

Ἄπλῳ μόνον, διὰ τῆς ἄνωθι εἰκόνας, τὴν παρουσιάζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἡμερολογίου].

ΠΑΜΕ

ΒΛΕΠΕΙΣ ἐκεῖ ποῦ ὁ ἀφρός
Μὲ συννεφάκια ἄσπρα ἰμοιάζει ;
Ποῦ ἢ βαρκούλα τοῦ ψαρᾶ
Δὲν ἀρμενίζει, δὲν ἀράζει ;

Ἐκεῖ βαθειά, πολὺ βαθειά,
Στὴν ὀλογάλαζη τὴ στρώση,
Πᾶμε κι' ὁ ἔρωσ μας ἔμπορεῖ
Ζωὴ καινούργια νὰ μᾶς δώση.

Βλέπεις ἐκεῖ ποῦ τὰ λευκά
Τὰ συννεφάκια παιγνιδίζουν,
Καὶ στοῦ γιαλοῦ τὴν ἑαστεριά
Τὴν ὠμορφιά τους καθρεφτίζουν ;

Ἐκεῖ ἕψηλά, πολὺ ἕψηλά
Εἰς τὴν ὀλόλευκη τὴ στρώση,
Πᾶμε κι' ὁ ἔρωσ μας ἔμπορεῖ
Ἐκεῖ ἕψηλά νὰ μᾶς ἐνώση ! ! . .

Ἄπὸ τὸ Παλαιὸν Φάληρον
25 Αὐγούστου 1899.

ΣΕ ἜΣΕΝΑ

ΠΡΙΝ νὰ σὲ ἰδῶ, ἐλπίδα μου κρυφῆ,
Σιμά σου τὴν ψυχὴν μου πρὶν θερμάνω,
Εἶπα : ἄς τὸν ἰδῶ γιὰ μιὰ στιγμή
Καὶ ἄς πεθάνω ! !

Μὰ τώρα ποῦ τὰ γέρια σου κρατῶ,
Ἐκεῖ ποῦ γέρνω μυστικά νὰ σὲ φιλήσω,
Ποθῶ νὰ γίγη χρόνος ἢ στιγμή
Κ' ἐγώ... νὰ ζήσω.

Ἀθήναι, 25 Ἰουλίου 1899.

ΣΤΑ ΞΕΝΑ

ΕΚΕΙ, στά Ξένα, όταν θά 'ρθῆ,
 Νά γύρη ἄλλη στό πλευρό σου,
 "Αν μαῦρο φάντασμα ἰδῆς
 Καμμιά νυχτιά μέσ' στ' ὄνειρό σου,
 Νά μὴν τρομάξης... μυστικά
 Μέσα στὸν ὕπνο σου,—στοχάσου—
 Θά 'ρχεται ὁ ἴσκιος μου κρυφά,
 Νά γέρνη κάποτε κοντά σου.

"Όταν ἡ αὔρα θε νά 'ρθῆ
 Πικρά τραγούδια νά σοῦ ψάλλη,
 Μὴ τὸ χαμόγελο κοπῆ
 'Απ' τὰ γλυκά σου χεῖλη πάλι!
 Νά μὴν τρομάξης... μυστικά
 Μέσ' στά τραγούδια της—στοχάσου—
 Θά 'νε τοῦ στήθους μου οἱ παλμοί,
 'Η περασμένη συντροφιά σου!

"Όταν θά γέρνης τρυφερά,
 Μ' ἄλλης φιλιὰ σέ Ξένη ἀγκάλη,
 "Αν 'δῆς τὸ κύμα νά χτυπᾷ
 Καὶ νά βογγᾷ στό περιγιάλι,
 Νά μὴν τρομάξης... μυστικά
 Μιά ξεχασμένη ἀγάπη κλαίει,
 Τ' ἀφρομυρμούρισμα κρυφά
 Κάθε της λόγο ξαναλέει.

Κι' ἂν γράφη ἡ μοῖρα, μακρυὰ
 'Η μαύρη γῆ νά σέ σκεπάη,
 "Όταν ἡ ἀγάπη σου ἡ στερνὴ
 Μέσα στό μνήμα σέ ξεχάση,
 Καὶ τότε ἀκόμα μυστικά
 Θά 'ρθῆ σιμά σου πλάι πλάι,
 'Η πρώτη ἀγάπη σου ἡ γλυκειά,
 Νά σοῦ 'μιλῆ, νά σοῦ γελάη!

* Ἀθῆναι, 1 Αὐγούστου 1899.

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ